

- o ile zajdzie taka potrzeba, stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 27 września 2016 oddalającej zażalenie skarżącej z dnia 29 kwietnia 2016 r.;
- zasądzenie od pozwanej odszkodowania za szkody materialne poniesione przez skarżącą;
- zasądzenie od pozwanej zapłaty zadośćuczynienia tytułem naprawienia krzywdy doznanej przez skarżącą;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący niezgodności z prawem art. 42c regulaminu pracowniczego, naruszenia art. 20 i 21 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, naruszenia dyrektywy 2000/78/WE Rady z dnia 27 listopada 2000 ustanawiającej ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy (Dz. U. 2000, L 303, s. 16) oraz naruszenia art. 1d regulaminu pracowniczego.
2. Zarzut drugi, dotyczący naruszenia artykułu 42c regulaminu pracowniczego, wykonanego w formie komunikatu do personelu nr 71/15 ogłoszonego przez Radę, a także nieprawidłowości i niezgodności okoliczności faktycznych oraz prawnych, którymi obarczone są zaskarżone decyzje.
3. Zarzut trzeci, dotyczący naruszenia prawa do bycia wysłuchanym, a także naruszenia prawa do obrony.
4. Zarzut czwarty, dotyczący naruszenia obowiązku staranności, a także naruszenia zasady dobrej administracji.

Skarga wniesiona w dniu 13 stycznia 2017 r. – RL/Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

(Sprawa T-21/17)

(2017/C 095/23)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: RL (przedstawiciele: adwokaci C. Bernard-Glanz i A. Tymen)

Strona pozwana: Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Stwierdzenie, że niniejsza skarga jest dopuszczalna;
- stwierdzenie nieważności decyzji wydanej w dniu 11 maja 2016 r. przez sekretarza Trybunału Sprawiedliwości, której treść została przekazana stronie skarżącej pismem z dnia 20 maja 2016 r. o nieawansowaniu jej do grupy zaszerogowania AD 10 z dniem 1 lipca 2015 r. a jeśli zajdzie taka potrzeba, stwierdzenie nieważności wydanej w dniu 6 października 2016 r. przez komitet ds. zażeń decyzji w sprawie oddalenia zażalenia złożonego przez stronę skarżącą w dniu 22 lipca 2016 r.;
- zasądzenie od strony pozwanej odszkodowania na rzecz strony skarżącej;
- obciążenie strony pozwanej całością kosztów.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 45 Regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej i wewnętrznego systemu awansowania wprowadzonego w Trybunale Sprawiedliwości Unii Europejskiej.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia zasad równego traktowania i jedności europejskiej służby publicznej.

Skarga wniesiona w dniu 17 stycznia 2017 – RQ/Komisja

(Sprawa T-29/17)

(2017/C 095/24)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: RQ (przedstawiciel: adwokat É. Boigelot)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, że jej skarga jest dopuszczalna i zasadna
- w rezultacie, stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej z dnia 2 marca 2016 r. [C(2016)1449 final] w sprawie wniosku o uchylenie immunitetu, doręczonej w dniu 11 marca 2016 r., z którą skarżąca zapoznała się w dniu 14 marca 2016 r. po powrocie z podróży służbowej;
- o ile zajdzie taka potrzeba, stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 5 października 2016 r., nr. Ares(2016)5814495 – 07/10/2016, doręczonej w dniu 7 października 2016 r., na mocy której organ powołujący oddalił zażalenie skarżącej złożone w dniu 10 czerwca 2016 r., pod nr R/317/16;
- w każdym razie, obciążenie strony pozwanej całością kosztów postępowania, zgodnie z art. 134 § 1 oraz 135 regulaminu postępowania przed Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący naruszenia regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej (zwanego dalej „regulaminem pracowniczym”), a w szczególności jego art. 23, jak również art. 17 Protokołu nr 7 w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej oraz naruszenia zasady, która zobowiązuje administrację do wydawania decyzji wyłącznie na prawnie dopuszczalnych podstawach, a mianowicie istotnych i nieobarczonych oczywistym błędem w ocenie.
2. Zarzut drugi, dotyczący naruszenia regulaminu pracowniczego, a w szczególności art. 24, i naruszenia obowiązku staranności.
3. Zarzut trzeci, dotyczący naruszenia obowiązku uzasadnienia, w szczególności art. 41 ust. 2 tiret trzecie Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, art. 296 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, art. 25 regulaminu pracowniczego i racji stanu.